

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 30 din 11.04.2006

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Biroul vamal prin adresa din data de 03.04.2006 asupra faptului ca prin sentinta civila din data de 21.12.2005 Judecatoria si-a declinat competenta de solutionare a contestatiei la executare silita formulate de SC X SRL si a hotarat transmiterea cauzei spre competenta solutionare la Directia Regionala Vamala, aceasta din urma dispunand prin adresa din data de 27.03.2006 trimiterea dosarului Directiei Generale a Finantelor Publice .

Cauza supusa solutionarii este de a stabili daca Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul Solutionarea Contestatiilor are competenta materiala de a solutiona contestatia la executare silita formulata de SC X SRL conform Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in conditiile in care prin sentinta civila din data de 21.12.2005, Judecatoria si-a declinat competenta in favoarea Directiei Regionale Vamale.

In fapt, SC X SRL a formulat contestatia la executare silita, inregistrata la Judecatoria in data de 31.10.2005, impotriva actelor de executare silita emise de Directia Regionala Vamala - Serviciul Juridic, Urmarire si Incasare a Creantelor in dosarul de executare silita din 2005 prin care s-a dispus infiintarea popririi asupra disponibilitatilor banesti ale societatii aflate in conturile deschise la Banca Y.

Prin sentinta civila din data de 21.12.2005, Judecatoria constata ca nu are competenta materiala de a solutiona contestatia si dispune transmiterea dosarului cauzei spre competenta solutionare Directiei Regionale Vamale, contestatia fiind inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice in data de 02.02.2006.

Instanta a retinut in mod gresit prin sentinta civila din data de 21.12.2005 ca este vorba de o contestatie impotriva unui titlu de creanta si ca, in conformitate cu prevederilor art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, competenta de solutionare a acesteia ii revine Directiei Regionale Vamale, deoarece conform art. 137 alin. (2) din acelasi act normativ, la data expirarii termenului de plata a creantei fiscale, titlul de creanta a devenit titlu executoriu iar odata cu emiterea de catre Directia Regionala Vamala - Serviciul Juridic, Urmarire si Incasare a Creantelor a somatiei din data de 08.09.2005, a inceput procedura de executare silita impotriva SC X SRL.

Chiar si in situatia in care ar fi fost vorba de o contestatie impotriva unui titlu de creanta, conform pct. 178.1. din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 1050/2004, organul de solutionare competent ar fi fost Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice si nu Directia Regionala Vamala, asa cum a stabilit Judecatoria.

Avand in vedere ca societatea nu contesta un titlu de creanta ci actele de executare silita prin care s-a dispus infiintarea popririi asupra disponibilitatilor banesti ale societatii aflate in conturile deschise la Banca Y, competenta de solutionare a acestei contestatii la executare silita ii revine Judecatoriei, conform art. 169 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003.

Astfel, cu adresa din data 06.02.2006, Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul Solutionarea Contestatiilor restituie dosarul cauzei Judecatoriei, motivand ca aceasta este instanta judecatoreasca competenta sa solutioneze contestatia la executare silita formulata de SC X SRL.

In incheierea din data de 28.02.2006, Judecatoria constata ca dosarul contestatiei a fost trimis din eroare la Directia Generala a Finantelor Publice, disponand scoaterea cauzei de pe rolul instantei si transmiterea ei spre competenta solutionare Directiei Regionale.

Urmare a adresei Directiei Regionale Vamale din data de 27.03.2006, Biroul vamal inainteaza Directiei Generale a Finantelor Publice, cu adresa din data de 03.04.2006, dosarul contestatiei la executare silita formulate de SC X SRL, in vederea solutionarii.

In drept, art. 141 "Somatia" din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

"(1) Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei. Daca in termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este insotita de un exemplar al titlului executoriu."

Art. 145 "Executarea silita a sumelor ce se cuvin debitorilor" din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 prevede:

"(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau juridice se infiinteaza de catre organul de executare silita printr-o adresa ce va fi trimisa prin scrisoare recomandata, cu dovada de primire, tertului poprit, impreuna cu o copie certificata de pe titlul executoriu."

Luand in considerare prevederile legale citate, se retine ca prin emiterea de catre Directia Regionala Vamala - Serviciul Juridic, Urmarire si Incasare a Creantelor a somatiei din data de 08.09.2005 si trimiterea adresei de infiintare a popririi din data de 08.09.2005 catre Banca Y, a inceput procedura de executare silita prin poprire a SC X SRL.

Art. 169 "Contestatia la executare silita" din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 prevede:

"(1) Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele

de executare, precum si in cazul in care aceste organe refuza sa indeplineasca un act de executare in conditiile legii.”

(4) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.”

Astfel, potrivit prevederilor art. 169 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se retine ca Directia Generala a Finantelor Publice nu are competenta materiala de a solutiona contestatia la executare silita formulata de SC X SRL.

Potrivit art. 21 din Codul de procedura civila:

“Instanta, inaintea careia s-a ivit conflictul de competenta, va suspenda din oficiu alta procedura si va inainta dosarul instantei in drept sa hotarasca asupra conflictului.”

Art. 22 alin. (4) din Codul de procedura civila prevede:

“(4) Exista conflict de competenta, in sensul art. 20, si in cazul in care el se iveste intre instante judecatoresti si alte organe cu activitate jurisdictionala. In acest caz, conflictul de competenta se rezolva de instanta judecatoreasca ierarhic superioara instantei de conflict, dispozitiile art. 21 fiind aplicabile.”

Avand in vedere ca prin sentinta civila din data de 21.12.2005, pronuntata in dosarul din 2005, Judecatoria a dispus inaintarea dosarului spre competenta solutionare Directiei Regionale Vamale, Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a restituit dosarul contestatiei Judecatoriei, cu adresa din data de 06.02.2006, declarandu-se necompetent. Intrucat prin incheierea din data de 28.02.2006, Judecatoria si-a declinat din nou competenta in favoarea Directiei Regionale Vamale, se vor aplica prevederile art. 21 si art. 22 alin. (4) din Codul de procedura civila, urmand ca dosarul cauzei sa fie inaintat Tribunalului, ca instanta judecatoreasca ierarhic superioara instantei in conflict.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 21 si art. 22 alin. (4) din Codul de procedura civila, precum si art. 169 alin. (4) si art. 180 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Inaintarea dosarului privind contestatia la executare silita formulata de SC X SRL la Tribunal, in vederea solutionarii conflictului negativ de competenta.